

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 11/2012-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. Ch., S., vo veci návrhu na preskúmanie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. Ch. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2011 doručená sťažnosť M. Ch., S., vo veci návrhu na preskúmanie uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011.

2. Sťažovateľka v sťažnosti uvádza: *„V zmysle textu Vášho uznesenia sp. zn. II. US 409/2011-7 zo dňa 21. septembra 2011 vo veci mojej sťažnosti na porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. Sd 167/08 o tom, že sťažnosť odmietate ako oneskorene podanú podávam tento mimoriadny opravný prostriedok a to z dôvodu, že som žiadnu lehotu nezmeškala a konala som vždy bezodkladne. Trvám*

na tom, aby ste sťažnosť prijali a rozhodli o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia. V predmetnej veci som sa totiž obrátila už 3. augusta 2010 (teda od 22. júla 2010 do 3. augusta 2010 uplynulo 12 kalendárnych dní) na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o čom prikladám písomný dôkaz zo dňa 3. februára 2011 (prosím, spočítajte si lehotu konania tejto inštitúcie). S vybavením veci podľa tohto listu som nesúhlasila a opakovane som sa domáhala náhrady škody listom zo dňa 7. júla 2011. Odpoveď MS SR prikladám a bezodkladne som postupovala podľa textu tohto listu. Z týchto 2 listov MS SR jednoznačne vyplýva, že jej vybaveniu nevenovali dostatočnú odbornú pozornosť a moje dotknuté právo posúdili nedostatočne. Ministerstvo spravodlivosti SR v tejto veci nekonalo vecne a právne správne. Nebol dôvod, aby sa vopred zbavovali právnej zodpovednosti za vec s poukázaním na poučenie o tom, že má na vybavenie veci lehotu 6 mesiacov.

Dovoľujem si požiadať Vás, aby ste v tejto právnej veci konali neodkladne vzhľadom jednak na skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutí najmä Najvyššieho súdu SR, keď rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zrušil a vrátil vec na nové konanie pre vecné a právne pochybenia v jeho rozhodnutiach, a jednak mám 84 rokov, veľmi podlomené zdravie preto, že za svoju statočnú a nespočetnekrát oceňovanú prácu boli nezaslúžené problémy v tejto právnej veci. Navyiac v tomto roku som prekonala vážne onkologické ochorenie a operáciu brušnej dutiny spôsobené práve vnútorným psychickým stavom môjho organizmu. Vec môjho dôchodku ma stále trápi a prenasleduje. Mám však jasnú myseľ a nie som žiadny psychiatrický a choromyselný pacient.

Nenúťme ma prosím k tomu, aby som aj ja využívala iné ako zákonné prostriedky na riadne a včasné riešenie.“

II.

1. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

2. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

3. V súlade s čl. 131 ods. 2 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy v trojčlenných senátoch. Senát sa uznáva nadpolovičnou väčšinou svojich členov.

4. Podľa § 24 ods. zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh nie je prípustný, ak

a) sa týka vecí, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené,

b) ústavný súd v tej istej veci koná,

c) navrhovateľ sa ním domáha preskúmania rozhodnutia ústavného súdu.

5. Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

1. Podstatou sťažnosti sťažovateľky je jej nesúhlas s rozhodnutím ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011 o jej sťažnosti z 12. augusta 2011. Sťažovateľka sa domáha preskúmania uznesenia ústavného súdu č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011, proti ktorému podáva „mimoriadny opravný prostriedok“.

2. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zo svojej predchádzajúcej rozhodovacej činnosti zistil, že uznesením č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011 ústavný súd rozhodol o sťažnosti sťažovateľky z 12. augusta 2011, ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Prešove v konaniach vedených pod sp. zn. 3 S 219/99, sp. zn. 5 Sd 166/03, sp. zn. 4 Sd 37/08 a sp. zn. 5 Sd 167/08 tak, že sťažnosť sťažovateľky odmietol ako oneskorene podanú.

3. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že rozhodnutia ústavného súdu, ktoré sú účastníkmi konania namietané ako protiústavné alebo odporujúce medzinárodným dohovorom, ktorými je Slovenská republika viazaná, nemožno preskúmať v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy. O ochranu základných práv a slobôd sa v takomto prípade možno uchádzať iba podľa medzinárodných dohovorov o ľudských právach a základných slobodách pred orgánmi vytvorenými na ochranu práv priznaných medzinárodnými dohovormi (mutatis mutandis III. ÚS 320/05).

4. Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky z 31. októbra 2011 smeruje proti rozhodnutiu ústavného súdu (č. k. II. ÚS 409/2011-7 z 21. septembra 2011), proti ktorému nie je v zmysle čl. 133 ústavy a § 24 písm. c) zákona o ústavnom súde sťažnosť prípustná.

5. Z uvedeného dôvodu ústavný súd návrh sťažovateľky podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri predbežnom prerokovaní odmietol pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. marca 2012